

عنوان مقاله:

امضای دیجیتال و الکترونیک در نظام حقوقی و ثبتی ایران

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی و چهارمین کنفرانس ملی حقوق و علوم سیاسی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

حسن جوادی ریزی - کارشناس ارشد حقوق خصوصی، مدرس دانشگاه

خلاصه مقاله:

با رشد و پیشرفت بشریت و علم در عرصه اسناد، شرایط و قلمرو اعتبار اسناد الکترونیک در ایران امروزه از مباحث کلیدی در حقوق و حقوق ثبت است. امنیت حقوقی اولین دغدغه و نگرانی در مورد قراردادهای باشد. امنیت قراردادهایی که بصورت آنلاین با مشتریان خارجی منعقد می شود، بی تردید جنبه نگرانکننده فعالیت کنونی تجارت الکترونیکی و معاملات الکترونیک است. سند الکترونیک در صورتی که قابلیت انتساب به شخص صادر کننده باشد دارای اعتبار است و ایجاد تعهد خواهد کرد و داده پیام ها در اسناد الکترونیک در مقام هر دعوا قابلیت استناد را خواهند داشت مگر مواردی که قانونگذار استثناء نموده باشد. در باب اعتبار اسناد الکترونیکی باید بیان کرد که قانون تجارت الکترونیکی نیز در مواد ۶ تا ۱۲ به جایگاه ارزش اثباتی ادله الکترونیک در قالب داده پیام پرداخته و پس از آنکه آن را در ماده ۱ تعریف نموده است، در مواد ۲۱ الی ۲۶ بطور کلی و مختصر مطالبی در خصوص کیفیت و ارزش اثباتی ادله الکترونیکیان می دارد و بدین ترتیب اسناد الکترونیک نیز همانند اسناد سنتی، واجد ارزش اثباتی هستند.

کلمات کلیدی:

امضای دیجیتال، امضای الکترونیک، نظام حقوقی ایران، حقوق ثبت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1457361>

